

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р

№ 5 (1578).

25 СІЧНЯ 1985 РОКУ.

Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

КОМУНІСТИ — ЗАСТРІЛЬНИКИ ВСЬОГО НОВОГО, ПЕРЕДОВОГО. (КОМЕНТАРІ ДО ВИСТУПУ ЧЛЕНА ПОЛІТБЮРО ЦК КПРС, ПЕРШОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ ТОВ. В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО) — 1,2 стор.

БЕЗДУХОВНІСТЬ УБИВАЄ ОСОВИСТІСТЬ (БЕСІДА З АСПІРАНТОМ Г. АНТИПЕНКОМ) — 2 стор.

ХУДОЖНИЙ СВІТ ЧЕХОВА (ДО 125-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПИСЬМЕННИКА) — 2,3 стор.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ — ПРАПОРНОСЕЦЬ МИРУ — 3 СТОР.

Партійне життя

КОМУНІСТИ- ЗАСТРІЛЬНИКИ НОВОГО, ПЕРЕДОВОГО

12 січня в Палаці культури «Україна» відбулися збори секретарів первинних парторганізацій Києва.

На зборах виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький, який зосередив увагу присутніх на ролі первинних парторганізацій у практичному здійсненні політики партії, у здійсненні зв'язку партії з масами.

Змістовний виступ тов. В. В. Щербицького, актуальність піднятих ним проблем викликали жвавий відгук у всіх комуністів первинних парторганізацій Одеського державного університету. На прохання редакції основні напрямки виступу тов. В. В. Щербицького коментують:

І. І. КОНДРАТЮК,
секретар парткому ОДУ:

— У своєму виступі Володимир Васильович Щербицький особливо наголосив на необхідності підвищувати результативність організаторської і політико-виховної роботи. А звідси органічно випливає і питання про стиль і методи роботи наших кадрів. Хочу відразу сказати, що партійна організація університету питання про стиль роботи кадрів завжди тримає в центрі своєї повсякденної діяльності. Про це свідчить, зокрема, те, що партком наприкінці минулого року обговорював на своєму засіданні питання про стиль і методи роботи усіх університетських кадрів.

Не випадково партійні збори, які ми провели на ряді факультетів і в деяких підрозділах університету у зв'язку з виступом тов. В. В. Щербицького, були присвячені питанням роботи кадрів.

— Іване Івановичу, товариш Щербицький у своєму виступі торкнувся питання про підвищення відповідальності керівних працівників, особливо комуністів. Що можна сказати з цього приводу, якщо брати до уваги університетський колектив?

— Незалежно від специфіки колективу суть партійних вимог до керівних працівників — будь-то начальник цеху чи декан факультету — залишається незмінною, бо в основі добру і виховання наших кадрів лежать ленінські принципи і вимоги. В даному випадку мова може йти про зразкове виконання цими товаришами своїх службових обов'язків. Адже партійна дисципліна для всіх одна — як для рядових комуністів, так і керівних працівників. Не безпідставно товариш Щербицький застеріг, що в рядах партії, а тим більше на ке-

рівних постах не можуть бути ті, хто порушує норми партійного і громадського життя, для кого інтереси особистого благополуччя вищі від інтересів партії, нашого суспільства.

— Здається, ми підійшли до питання, яке логічно випливає з вашої думки про вимоги до керівних працівників і взагалі комуністів. Якщо прийняти до уваги, що той чи інший комуніст, незалежно від його посади, є членом первинної парторганізації, то, мабуть, від кожного залежить, якій бути атмосфері в колективі. Але найголовніша роль у створенні справді принципової і товариської атмосфери в тому чи іншому колективі належить секретареві партійної організації. Що б ви могли сказати відносно особистості партійного секретаря?

— Володимир Васильович Щербицький дуже точно визначив у своєму виступі, дав, якщо хочете, психологічний портрет партійного секретаря. Дозволю собі процитувати із його виступу слідуєчий вислів про партійного секретаря:

«Дуже важливо в повсякденній роботі виробляти і у себе, і у активу вміння реалістично оцінювати обстановку, правильно і своєчасно реагувати на пропозиції та критичні зауваження — і комуністів, і безпартійних, враховувати громадську думку, вести з людьми спокійну, ділову розмову по суті, не уникаючи гострих проблем, які їх хвилюють. Тоді й слово наше сприйматиметься з більшим розумінням, глибше, повніше».

До цього просто нічого додати. Можна лише побажати, щоб всі секретарі факультетських партійних організацій, всі комуністи уважно прочи-

(Закінчення на 2-ій стор.)

правофлангові

Відмінник навчання, студент II курсу геолого-географічного факультету, комсомолец Володимир МЕЛЬНИЧУК. Минуть роки і він обов'язково відкриє свої поклади цінних металів. А поки що доводиться напружено працювати, адже справжні знання даються нелегко.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

Коли МОЛОДЬ запитує

У минулу суботу в клубі виборців відбулася бесіда з молодими виборцями, які будуть голосувати вперше у своєму житті.

З бесідою про радянську виборчу систему перед присутніми виступив доцент кафедри державного і адміністративного права юридичного факультету Микола Григорович Ємелін. Лектор на яскравих прикладах продемонстрував переважність радянської виборчої системи перед американською системою, дав кваліфіковану відповідь на різні питання, які цікавили молодь.

В роботі клубу виборців і надалі особлива увага буде приділятися тим, хто вперше прийде 24 лютого на виборчу дільницю.

Н. УСЕНКО,
зав. клубом
виборців.

КОНКУРС ПОЛІТИНФОРМАТОРІВ

На другому курсі філологічного факультету відбувся конкурс політінформаторів, для успішного проведення якого значну роботу виконала Тетяна Таранська. Кожна група на чолі з відповідальним за ідеологічну роботу висунула на конкурс студен-

та, який найкраще розуміється в питаннях політики. Перше місце на конкурсі було одностайно присуджено представниці першої групи Олені Роголь. Студентка успішно відповідала на всі запитання присутніх.

Не можна не відмітити цікаві виступи О. Білої, О. Ву-

касової, Н. Лукій. В конкурс політінформаторів було включено також змагання на кращий політичний плакат. Переможницею було признано Тетяну Степанову.

С. АЛЬПЕРІНА,
студентка II курсу
філфаку.

Зустріч, яка запам'ятається

Днями у Палаці студентів відбулась зустріч студентів Одеси з американськими ровесниками, в якій взяли участь і студенти з історичного, юридичного, філологічного, геолого-географічного та факультету романо-германської філології ОДУ. Американську сторону представляли студенти-історики, географи, соціологи із коледжу штату Айова.

Зустріч пройшла в дружній атмосфері, всіх цікавили різноманітні питання з життя молоді в Радянському Союзі і США.

Жвавий відгук у учасників дискусії знайшли результати зустрічі у Женеві члена Політбюро, першого заступника Голови Ради Міністрів СРСР, міністра закордонних справ

СРСР А. А. Громико з державним секретарем США Д. Шульцем.

Радянські студенти і американські гості були одностайної думки, що досягнута угода про нові переговори з усього комплексу питань, що стосуються космічної і ядерної зброї, являється значним кроком на шляху до взаєморозуміння між двома великими державами.

Під час невимушеної бесіди її учасники проявили виключний інтерес до наступного XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентства, що відбудеться у Москві. Було підкреслено також, що ця подія співпала з проведенням за рішенням ООН в 1985 році міжнародного року молоді.

Американські гості розповіли, що молодь у США здебільшого активно виступає за мир, роззброєння і зміцнення дружби з радянською молоддю.

Учасники зустрічі погодились, що майбутній фестиваль буде значним внеском в налагодження діалогу між молоддю Сходу і Заходу, в об'єднання зусиль молоді різної політичної орієнтації, різних ідеологічних переконань в справі відвернення загрози ядерної війни.

Американські гості, висловивши задоволення атмосферою зустрічі, подякували одеситам за гостинність.

С. ЛІТВИНОВ,
зам. секретаря
комітету ЛКСМУ ОДУ.

КОМУНІСТИ—ЗАСТРІЛЬНИКИ НОВОГО, ПЕРЕДОВОГО

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).

тали виступ товариша В. В. Щербицького і зробили для себе належні висновки. Головне, на мою думку, що ми повинні взяти для себе із цього виступу, це те, що комуністи університету як в навчальному процесі, так і в політико-виховній роботі зі студентами завжди повинні бути застрільниками всього нового, передового. Це — найперший обов'язок кожного із нас.

Є. Р. БЕРДИЧЕВСЬКА,
зав. технологічним
відділом ІДЧ ОДУ:

— Володимир Васильович Щербицький у своєму виступі, зокрема, підкреслював, що завданням першорядної ваги для кожної партійної організації залишається прискорення науково-технічного прогресу як єдиного шляху до корінного підвищення ефективності виробництва.

Це зауваження безпосередньо стосується наукових підрозділів нашого університету. Досить нагадати, що в 1984 році співробітниками університету виконувались 82 договори відносно науково-технічного співробітництва, в тому числі 54 з підприємствами та організаціями. 18 договорів уже виконано.

В минулому році, наприклад, на базі університету функціювали два учбово-науково-виробничих об'єднання (УНВО): «ОДУ — Одеськабель» і «Меліорация». Обсяг виконаних ними науково-дослідних робіт становить 130 тисяч карбованців.

До відома читачів «ЗНК», в рамках об'єднання «Меліорация» нашим університетом виконана тема по розробці критеріїв ґрунтово-меліоративних оцінок зрошуваних та засолених ґрунтів, параметрів та напрямків їх ефективного використання. Як відомо, зараз — це одна з найактуальніших тем перспективного розвитку сільського господарства в країні.

Вагомий внесок в підвищення урожайності і сільськогосподарської культури зробила і кафедра фізичної електроніки (науковий керівник В. А. Пріснов). Кафедрою розроблені прийомні стимуляції насіння шляхом використання фізичних факторів і фізіологічно активних речовин.

І в важливій сфері співробітництва університетської науки з промисловим виробництвом у нас теж є певні здобутки.

Повинна сказати, що контакти з виробництвом здійснюються безпосередньо через галузеві науково-дослідні лабораторії.

Можна без удаваної скромності відзначити, що деякі наші лабораторії мають суттєві досягнення в створенні високоєфективних приладів в електронній техніці. Перспективними уявляються і дослідження, які мають цілком визначити масштаби і ступінь забруднення морського простору на внутрішньому шельфі, нафтопромислах та портах Чорного, Азовського і Каспійського морів.

Цікаві відкриття, що мають велике значення для подальшого розвитку вітчизняних систем зв'язку та електрозварювання, зроблені нашими фізиками, хіміками та іншими спеціалістами.

— Євгенія Рафаїловна, картина про здобутки університетських науковців, мабуть, була б неповною, коли б ми не задали про участь у науковій роботі студентів, які вже сьогодні закладають майбутнє вітчизняної науки.

— Ви маєте рацію. Керівництво університету приділяє науковій роботі студентів особливу увагу. Про це свідчить, зокрема, той факт, що щорічно 15 студентів виконують реальні курсові і дипломні роботи. Це особливо стосується студентів кафедри експериментальної фізики.

В соціалістичних зобов'язаннях, які колектив університету взяв на 1985 рік — завершальний рік XI п'ятирічки, практичним зв'язком університетської науки з виробництвом відводиться першорядна роль. Науковці вузу сповнені бажання успішно виконати ці почесні зобов'язання.

М. І. АБРАМОВ,
директор УЕМ:

— Промова товариша В. В. Щербицького викликала значний інтерес усього колективу науково-експериментальних майстерень. Адже ми маємо безпосереднє відношення до соціалістичного змагання в виробничій сфері.

Наш колектив, наприклад, взяв зобов'язання виробничий план XI п'ятирічки завершити на 15 червня 1985 року.

— Микола Іллчу, будь ласка, більш докладніше про ваші зобов'язання.

— На загальних зборах робітників УЕМ було вирішено добитися наступних економічних показників: знизити собівартість продукції на 1%, підвищити продуктивність праці на 3 проценти, дещо перевиконати і план по прибуткам.

Річний план по випуску готової продукції на суму 390 тисяч крб. має бути виконаний до 25 грудня 1985 р. При цьому понад план буде випущено продукції на 6 тисяч карбованців.

— Микола Іллчу, товариш Щербицький наголосив на необхідності всіма засобами забезпечити успішне виконання виробничих планів. Гадаю, що, приймаючи підвищені зобов'язання, ваш колектив мав на увазі використати і наявні резерви, ефективність яких в значній мірі залежить іноді від вирішення проблем, що виходять за межі даного колективу. Як справи з цим у вас?

— Дійсно, таких проблем і у нас чимало. Візьмемо хоча б технічний стан деяких приміщень, в яких розміщені майстерні. Вже давно вони потребують капітального ремонту.

А подивіться, в яких умовах працює наш конструктор. Його просто ніде розмістити. Між тим вихід є. Треба лише доцільно продумати розміщення ротаторної та її продукції.

Вивільнити одну кімнату за рахунок перенесення готової продукції у шафи, які ми згодні виготовити власними силами, — ось ідеальне рішення проблеми. Проте і це питання ніяк не можуть вирішити на протязі трьох років.

Дехто гадає, що це — дрібниці. Проте ці дрібниці досить часто призводять до неприємностей, і прикро, що наші проблеми нікого всерйоз не хвилюють. Що стосується нас, то, повірте, ми готові зробити все необхідне, аби робота нашого колективу не викликала нарікань з боку адміністрації і кафедр університету. Отож, будемо розраховувати на взаєморозуміння тих, хто в силу свого службового становища покликані проявляти інтерес до справ і нашого виробництва.

мораль і свідомість

БЕЗДУХОВНІСТЬ УБИВАЄ ОСОБИСТІСТЬ

Мабуть, небагато знайдеться таких серед університетського студентства, хто не знає Геннадія Антипенка, комсомольського вожака і активіста з чималим стажем роботи у комсомолі. В редакції «ЗНК» відбулася зустріч з Геннадієм після опублікування в обласній газеті «Знамя коммунизма» за 12 січня п. р. роздумів бригадира токарів ПО імені Січневого повстання, Героя Соціалістичної Праці, члена бюро обкому партії, члена ЦК Компартії України Віктора Івановича Чербаєва. Його стаття називалась «Часто ли мы страдаем бессонницей?».

— Геннадію, нещодавно у зв'язку зі вступом до аспірантури тебе урочисто проводжали з комсомольської роботи. 15 років перебування у лавах комсомолу, в тому числі 5 років на звільненій комсомольській роботі, 8 років партійного стажу, 9 років постійного співробітництва з «ЗНК» — послужний список, якому можна позздрити.

Ти читав статтю Віктора Івановича Чербаєва, чим потвоєму викликали такий великий інтерес читачів роздуми нашого заслуженого земляка?

— Гадаю, що розмова, яку на сторінках газети розпочав кадровий робітник, як ніколи, актуальна і своєчасна, а головне, вона стосується в першу чергу нас, молоді. Справді, хіба ми, комсомольські активісти, не обурювались в своєму осередку гонитвою багатьох студентів, у тому числі і деяких комсомольців — чи варто це приховувати — за останнім криком моди, особливо з іноземним ярликом.

Приземленість, безкрилість мрій, що вимрюються ганчірками, горезвісний набір престижних речей — ось що веде до міщанства. Коли я прочитав статтю Чербаєва, мені захотілося ранком мержіть побігти до комітету комсомолу з проханням, щоб мене негайно призвали до лав комсомолу. У мене було таке почуття, ніби я особисто вимушений у тому, що поруч з нами ще живуть люди, для яких головне в житті — своє власне благополуччя, збудоване сумнівними засобами.

— Коли тебе проводжали

із комсомолу, твої друзі жартома підраховували, що в комітеті комсомолу ОДУ ти провів 1840 днів, взяв участь в 95 засіданнях комітету, разом з іншими підготував чи заслухав 1000 різних інформацій, звітів, питань, 126 разів виступив перед студентами і викладачами. А скільки було написано різних планів, розробок, рекомендацій. Ти особисто прийняв участь в підготовці фронту робіт для 113 студентських загонів. На протязі багатьох років очолював штаб об'єднаного будзагону університету. Скажи, будь ласка, чи не було за цими астрономічними показниками упущене щось головне, чого вже неможливо надолужити?

— У спогадах своїх людина, мабуть, завжди трішки консерватор. Так і я — всі ці засідання, виступи, нескінченні заходи і звіти не могли не залишити в серці і пам'яті вічної зарубки. Інша справа — чого були варті оті засідання і тисяча обговорених питань. Якщо бути до кінця самокритичним, то мушу визнати, що в комсомольській практиці ми всі дещо захоплюємося задалегідь продуманими і тому інколи заформалізованими і нецікавими заходами. Скільки сил і енергії витрачено марно на безплідні засідання замість того, щоб піти у гущу подій, розчинитися серед молоді, знати їх справжній настрій із розмови віч-на-віч, а не із звіту групкомсорга. Чи не таким чином можна запобігти сповзанню деякої частини молоді у тенета бездуховності, про яку пише Чербаєв? Мій ішним, за своє комсомольське життя я бачив чимало студентів, які через іноземні ганчірки і цяцьки загубили свою людяність, свою інколи талановиту індивідуальність.

— Геннадій, в будь-якій справі є проблеми, які можна віднести до найбільш суттєвих. Що ти міг би сказати з нього приводу, виходячи із власного досвіду роботи в комсомолі?

— З усіх існуючих проблем я виділив би дві. Перше, — потрібна розробка і запровадження в життя наукових основ діяльності суспільних організацій, починаючи з планування і кінчаючи випуском

підготовлених до практичної роботи активістів. А інакше як можна своєчасно виявити, наскільки правильно ми працюємо з молоддю, чи надійні вибираємо засоби для досягнення поставленої мети, та інше.

Друге — це етика стосунків комсомольських і взагалі молодіжних ватажків з молоддю, а в наших умовах — зі студентською молоддю.

Скажу відверто, що це найбільш вразливе місце в комсомольській роботі. Є, на мій погляд, не зовсім вдалий термін «комсомольський працівник». Я вживав би краще «комсомольський активіст». Так от, деякі комсомольські працівники ведуть себе зарозуміло. Їх чванство, самозакоханість, командний тон викликають у комсомольців різко негативну реакцію і це наносить значної шкоди справжній комсомольській роботі.

— І нарешті останнє питання: твій головний принцип, який ти виніс із практики роботи в комсомолі?

— Особиста відповідальність кожного при колективному керівництві і творчій роботі.

— Зичимо тобі успіхів в аспірантурі і дякуємо за бесіду.

— Будь ласка. Успіхів «ЗНК» у боротьбі з бездуховністю і рутинною.

І. МОСКАЛЕНКО,
М. ЩЕРБАНЬ.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Бесідою з молодим комуністом, а в недавньому минулому комсомольським активістом газета «За наукові кадри» розпочинає розмову про внутрішній світ молоді людини, про моральні цінності нашого соціалістичного суспільства, про відношення кожного із нас до своїх обов'язків, про нашу відповідальність перед часом і долею Батьківщини і радянського народу.

Взяти участь у розмові запрошуємо всіх — викладачів і студентів, комуністів-керівників і комсомольських активістів, університетських ветеранів війни і праці. То ж чекаємо на ваші листи, шановні товариші!

К 125-літтю со дня рожження А. П. Чехова

ЧЕХОВ... За етим іменем стоить величезний невичерпаний художественний мир. Мир ідей, образів, мир високого людського почуття. Автор «Чайки», «Дяди Вани», «Трьох сестер» і «Вишневого саду» насаждав в істо-

рии мировой культуры как великий гуманист, писатель и драматург, чья простота и мудрость не меркнут с годами, а все больше и больше проясняются, открывая уже для наших

провинциальные дворяне, сыны театральной богемы, артисты, врачи, мелкие торговцы, полицейские, толстые и тонкие, униженные и унижающие, оскорбленные и оскорбляющие;

Художественный

современников гениальную глубину внешне простого чеховского слова.

Для Чехова — крупнейшего реалиста рубежа XIX и XX веков, эпохи величайших социальных катаклизмов объектом исследования, анализа и изображения была сама жизнь. Его остро социальные рассказы широко и полно вобрали в себя многогранность жизненных процессов, и Чехов типизировал их, опираясь на аналитическое изучение социальной природы человека — его поведения, образа мышления, чувств — словом, всей неповторимой человеческой индивидуальности. Глубина философского и психологического анализа вновь и вновь открываются его потомкам. Чиновники и крестьяне, домовладельцы и

любовь низкая и возвышенная, распад семьи и вырождение чувств, моральное разложение общества, чудовищная жестокость человеческих отношений, вытрапляющая в человеке любовь и уважение к ближнему, — все пестрое многообразие самодержавно-помещичьего общества вошло в сферу чеховского изображения. Писатель показал, что буржуазный миропорядок губителен для человеческой личности, умерщвляет ее лучшие нравственные качества. В этом состоит величайшая заслуга чеховского аналитического реализма.

Время от времени в литературоведении возникает проблема «трудного Чехова». Чехов труден, не прост. Он многомерен и сложен. Эту многомер-

Советский Союз — знаменосец мира

Как уже сообщалось, недавно в университете была проведена теоретическая конференция иностранных учащихся, посвященная 40-летию Победы советского народа в Великой Отечественной войне.

Благодаря Советскому Союзу человечество может быть спокойно за свое будущее — таков лейтмотив всех выступлений на конференции, часть из которых мы предлагаем нашим читателям.

Вы принесли народам свободу

Победа Советской Армии в Великой Отечественной войне убедительно доказала жизнеспособность и несокрушимость первого в мире социалистического государства. Она явилась торжеством рожденного Октябрем нового общественного и государственного строя, социалистической экономики, идеологии марксизма-ленинизма, морально-политического единства советского общества нерушимой дружбы народов СССР.

Несмотря на значительное превосходство фашистского агрессора в начальный период войны в численности войск и их вооружении, советские войска оказывали ему героическое сопротивление. О невиданной для гитлеровцев стойкости советских воинов свидетельствует запись начальника генерального штаба сухопутных войск фашистской Германии Гальдера 29 июня 1941 года: «Сведения с фронта подтверждают, что русские всюду сражаются до последнего человека».

Славной страницей вошли в историю советских Вооруженных Сил сражения с врагом в Брестской крепости, под Могилевым, Смоленском и во многих других местах.

Героическое сопротивление Красной Армии сыграло важную роль в срыве гитлеровского плана «молниеносной» войны против СССР.

Именно Красной Армии, советскому народу принадлежит главная заслуга в том, что фашизм, пленивший почти всю Европу, мечтавший о завоевании планеты, был сокрушен, подавлен и разбит. Разгром гитлеровской Германии и ее

союзников в Европе и Азии, разгром, в котором Советская Армия сыграла решающую роль, имел всемирно-историческое значение: многим народам и странам был открыт путь к свободе, независимости и социальному прогрессу.

Исторический опыт Великой Отечественной войны убедительно свидетельствует о том, что главным источником силы и могущества советского народа и его Вооруженных Сил является руководство Коммунистической партии.

Партия разработала научно обоснованную программу мобилизации всех сил государства для ведения войны и разгрома подлого агрессора.

Победа советского народа показала, что социализм — самый надежный оплот дела мира, демократии и социального прогресса.

Победа еще раз продемонстрировала перед всем миром, что столбовой дорогой социального развития человечества является не капитализм, а социализм. В этом заключается главный итог войны.

От фашистского рабства или угрозы порабощения были спасены не только народы СССР, но и народы многих стран мира.

Разгром германского фашизма и японского милитаризма во второй мировой войне создал благоприятные условия для свержения власти капиталистов и помещиков в ряде стран Европы и Азии. Самым крупным событием мировой истории после Великой Октябрьской социалистической революции было возникновение народно-демократических государств, трудящиеся которых избрали социалистический путь развития. В результате победы советского народа социализм

лима умножились и окрепли. Социализм превратился в мировую систему.

Одним из важнейших последствий второй мировой войны явилось дальнейшее усиление неравномерности экономического и политического развития капиталистических стран обострение противоречий империализма, рост сознательности широких народных масс в этих странах. Усилившийся после войны рост рабочего и коммунистического движения во всех странах мира объясняется, в частности, тем, что коммунисты в годы войны показали себя наиболее последовательными и самоотверженными борцами за свободу и национальную независимость своих народов.

И сегодня, когда агрессивный блок НАТО во главе с империализмом США вынашивает изуверские планы испытать силой оружия единство и прочность социалистического сотрудничества, Советский Союз вновь демонстрирует непоколебимую решимость сделать все необходимое, чтобы предотвратить опасное сползание мира к новой, еще более бесчеловечной войне.

Современная миролюбивая политика КПСС вызывает чувство одобрения у всех честных людей мира и вдохновляет всех борцов за мир на более смелые и решительные действия против врагов мира.

Советский Союз остается признанным знаменосцем мира.

ЖОЗЕ КАРЛУШ да КОШТА БАРРЕЙРУШ,
студент I курса
юридического ф-та
(Республика Сан-Томе и Принсипи).

* Агрессивной сущности американского империализма противостоит миролюбивая внешняя политика Советского Союза, который вновь берет под свою защиту саму жизнь на Земле, что выражается в ясных мирных инициативах и предложениях, изложенных западным странам.

Мария де Фатима де Агийр Пинто,
студентка II курса
биофака (Португалия).

△ Самая печальная глава истории немецкого народа — это 12 лет господства фашистских варваров, которое было уничтожено только под мощными ударами Советской Армии и армий союзников антигитлеровской коалиции.

МЮЛЛЕР-ПФАЙФЕР ШТЕФАН,
студент IV курса физфака (ГДР).

△ Война Советского народа против фашистской Германии была глубоко справедливой, отечественной войной.

Важную роль в успешных действиях Болгарской народной армии сыграла братская помощь СССР, бескорыстная и безвозмездная помощь Советской Армии.

А. НИКОЛОВА,
студентка III курса филфака (НРБ).

△ Советский Союз оказывал и оказывает национально-освободительному движению разностороннюю помощь — экономическую, политическую, дипломатическую, военную, моральную. В этом особенно ярко проявляется классовый, интернациональный характер советской внешней политики.

ДИНЬ ТЬЕН ШОН,
студент V курса мехмата (СРВ).

△ В Радаме на воинском кладбище есть одна могила. Читаем на табличке: «Илья Федорович Климух — гвардией рядовой». Пройдет три десятилетия и сын этого гвардии рядового, Петр Климух отправится в очередной звездный рейс. А рядом с ним в этой трудной космической дороге будет поляк Мирослав Гермашевский...

КОЛОДЗЕЙСКА МАЖАННА,
студентка II курса филфака (ПНР).

ность осознавали еще современники писателя. Многие из них оставались в нерешительности перед новаторством Чехова, с недоумением говорили о том, что у Чехова нет идеа-

новне. Вот и все», но содержащаяся в них мысль исключительно сложна. Чехов писал правду жизни, а жизнь не бывает простой. В ней все переплетено; он писал правду о

ва, не ханжой или догматиком. Нравственную высоту человека писатель утверждал в своем творчестве не прямолинейно, а путем анализа, исследования, стремясь увидеть в сло-

от года, 125-летие со дня его рождения отмечает в этом году все прогрессивное человечество.

У ОДЕССИТОВ есть особое право гордиться Чеховым. С нашим городом связаны яркие страницы чеховской биографии. Писатель четыре раза был в нашем городе. Первый приезд Чехова в Одессу летом 1889 года подарил писателю знакомство с актерами Малого театра, находившегося в это время в нашем городе на гастролях. В Одесском литературном музее бережно собраны материалы, связанные с пребыванием Чехова в нашем городе, афиши тех лет. С этого времени началась переписка Чехова со своими одесскими знакомыми. С тех пор в письмах Чехова не раз будут повторяться воспоминания об одесских днях. «В Одессу влечет меня неведомая сила» — напишет Чехов в одном из писем. Второй приезд относится к 1890 году, когда Чехов уезжал за границу. В 1894 году Чехов, возвращаясь с острова Сахалин, в третий раз посетил наш город. Последний, четвертый, приезд в Одессу относит-

ся к 1901 году. Расширился круг одесских почитателей таланта Чехова. В этот приезд и произошло знакомство Чехова с А. И. Куприным. В 1890—1900-е годы Одесский городской театр часто ставил чеховские пьесы. В дни празднования чеховского юбилея на сцене русского драматического театра им. Иванова осуществлена постановка «Трех сестер». Как видим, чеховские традиции продолжают. Они в нашем городе велики и многообразны. Это относится и к нашему университету. С творчеством Чехова связаны работы членов кафедры русской литературы профессора М. А. Левченко, доцентов В. И. Силантьевой, В. А. Фабианской. Чехов — это не только достояние русской культуры, это достояние всего человечества. Вот почему празднуя 125-летие со дня его рождения, мы гордимся тем, что Чехов — наш великий соотечественник. Чехов не только наша история, он — наш современник.

Е. ДОБРЕНКО,
аспирант кафедры
советской литературы
и литературы народов
СССР.

мир А. П. Чехова

лов, что он холоден, смотрит на мир и его конфликты, как бесстрастный наблюдатель. Новизна Чехова состояла в том, что авторская позиция, авторская оценка происходящего были вынесены глубоко в под-
текст.

В буднях повседневной жизни Чехов увидел постоянное присутствие, борение противоречий. Противоречий не только в мире, но и в самом человеке. Вот почему никогда нельзя с уверенностью сказать о чеховском герое, кто он — плох или хорош. Он всегда сложен и многомерен в своих чувствах, мыслях, поступках.

Чеховское слово, чеховский сюжет внешне просты («Надо писать просто», — говорил Чехов, — о том, как Петр Семенович женился на Марье Ива-

людях, о которых не скажешь, здоровы они или больны, они — живые, в них и то и другое. Как нет абсолютно здоровых людей — это знал прекрасно Чехов как врач, так нет и абсолютно хороших — это прекрасно понимал Чехов как писатель. Он писал не о дурных людях, а о дурных качествах. Но сами критерии хороших и дурных качеств для Чехова были четкими и несомненными.

ТВОРЧЕСТВО Чехова проникнуто поиском радостного и прекрасного в жизни. В центре чеховского художественного мира всегда стояла проблема взаимоотношений личности и общества, а значит — их взаимной ответственности. Вот почему Чехова можно назвать моралистом — но не в примитивном смысле этого сло-

вом и противоречивом человеке гармонично. Не это ли сближает творчество Чехова с современностью? Не потому ли опыт Чехова столь актуален для современных советских писателей, стремящихся реалистично, во всей полноте отразить всю сложность взаимоотношений личности и общества; и не только отразить, но и активно утверждать морально-этические нормы новой личности? Не потому ли интерес к Чехову возрос и в современном, раздираемом социальными антагонизмами капиталистическом мире, что Чехов с потрясающей глубиной прозрел сущность конфликта между личностью и буржуазным обществом?

Интерес к Чехову растет год

ЯКЩО У ВАС МОЛОДЕ СЕРЦЕ

Идуть професори й доценти, викладачі й аспіранти, студенти і співробітники наукових підрозділів, ветерани праці університету і ветерани війни, йдуть у редакцію «ЗНК» з одним і тим же питанням: «Де дістати останній номер нашої газети?»

Примне питання — з одного боку, а з іншого — прикро, що у нас так поставлена справа з розповсюдженням нашої рідної університетської газети.

Здається, редакція зробила все можливе, щоб покращити стан справ. Та ба — а віз і нині там. Люди йдуть, бо вони підписувачі, а підписувачів потрібно поважати. Тим більше, що, як сказав мені вчора секретар парторганізації одного з факультетів, він уже не пам'ятає, коли в останній раз бачив «у вічі» «ЗНК».

І згадав я один випадок, що недавно скієвся зі мною. Направляюсь якось рано вранці до автобусної зупинки, щоб дістатися до роботи. Але там, де повинна бути стежка — доріжка, хлюпалося справжнє море: розірвало водовід і хлеще вода із каналізаційного люка.

«Мабуть, вже викликали аварійну», — подумав я про себе та й пішов далі, прямісінько через оте море.

А на другий день своїм не повірив — б'є фонтан води, як у парку Петропавлівського у Ленінграді. Приїхав на роботу, подзвонив куди слід, подякували і, як не дивно, через два дні воду таки перекрили.

Мораль? Ніякої моралі. Звичайна наша людська байдужість. Адже повз того фонтана пройшли сотні людей і нікого не знітило те, що так безглуздо пропадає дорожочинна волога, яка улітку 1941 року, під час оборони Одеси, відпустилася мешканцям міста по спеціальним карткам. Так от, про газету. Давайте порухаємо, скільки на кожному факультеті різних відповідальних та активістів на всіх напрямках. Як сказав один ветеран університету, людина мудра і не без гумору, «Хоч греблю гати».

Греблю гатити не будемо, бо гідроелектростанції університету поки що не буде, а от як гарно було б, якби хоч одній голові спало на думку подзвонити, куди слід, і сказати: «Будь ласка, нашій кафедрі потрібно 10 примірників газети «ЗНК», де їх дістати?»

Не знаєте, куди подзвонити?

До ваших послуг, дзвоніть по телефону «800». Вибачайте, ледве не забув. Може статися, що десь у трамваї, повертаючись увечері додому із університету, ви раптом відчуваєте, що з серцем у вас щось не те... Прислухайтесь до нього і ви зрозумієте, що серце у вас, справді, молоде, бо воно ремствує, що ви не обурилися своєю власною байдужістю, не сказали голосно там, де це доречно, «до якого часу?», не висловили своєї думки, як зробити, нарешті, так, щоб газета «ЗНК» доходила до своїх читачів.

І коли відчуєте докори совісті, мерщій злізайте на перший ліпший зупинці, обережно біжіть до таксофона (бо ожеледиця) і набирайте номер «206-800».

УВАГА, ЙДЕ СЕСІЯ

Черговий іспит складають студенти І курсу біологічного факультету **Володимир КИНДА** і **Микола ГРИЩУК**. На цей раз — анатомія рослин. Доцент кафедри ботаніки **Галина Антонівна ШВЕЦЬ**, з усього видно, задоволена відповіддю студентів.

Фото **І. МОСКАЛЕНКА**.

Доброго вам відпочинку

Майже 400 студентів нашого університету відпочинуть під час зимових канікул у різних куточках нашої країни по путівках профкому. 300 кращих студентів усіх факультетів проведуть шість днів на базі відпочинку «Руса» у Підмосков'ї.

40 чоловік запрошені у гості Ужгородським державним університетом. На них чекають цікаві зустрічі, подорожі по зимовому Закарпаттю.

20 представників кращих колективів художньої самоді-

яльності ОДУ проведуть канікули у Москві.

36 студентів здійснять цікаву мандрівку на туристичному поїзді по Прибалтиці.

Близько 10400 крб. виділили студентські профспілки університету на придбання путівок.

А для тих, хто має відпочивати в Одесі, будуть організовані екскурсії по маршрутам «Літературна Одеса» та «Подвиг».

В. ВЛАСЕНКО, голова студпрофкому ОДУ.

Спорт

Футболісти ГГФ — чемпіони ОДУ

Наприкінці минулого року в університеті пройшла першість з футболу, присвячена 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Перше місце виборювали команди восьми факультетів, які були поділені на дві підгрупи.

В першій підгрупі за вихід у фінал боролися команди юридичного, філологічного, історичного, біологічного факультетів та факультету ГГФ. В другій — ГГФ, фізфаку та мехмату.

Мали прийняти участь у турнірі й футболісти хімічного факультету, але хіміки команду не виставили.

З перших ігор в підгрупах розпочалась напружена боротьба за вихід у фінал. Команди грали майже на однаковому рівні, але в боротьбі перемагає найсильніший. Перші місця у підгрупах зайняли спортсмени юрфаку та ГГФ. Але, якщо команди юристів довелося трохи похвилюватися (вони перемогли фут-

болістів з філфаку і мінімальним рахунком 2:1), то футболісти ГГФ майже не зустріли опору від своїх суперників.

25 грудня відбулась фінальна зустріч в якій перемогли футболісти геолого-географічного факультету. Велика заслуга в цьому належить тренеру команди майстру спорту СРСР, колишньому гравцеві одеського «Чорноморця» **О. Ф. Попичко**. Отже, починаючи з 1984 року, футболісти ГГФ постійно займали в першості ОДУ перше місце, віддавши тільки у 1982 та 1983 роках лідерство збірній юрфаку. Команда факультету складає кістяк збірної університету з футболу. А як відомо, у минулому році футболісти ОДУ стали кращими серед команд усіх міст.

О. МЕДВЕДЕВ, студент І курсу ГГФ, від-повідальний за спортивно-масовий сектор ОДУ.

життя профспілки

ХІБА ТАК ПІКЛЮЮТЬСЯ ПРО ЛЮДЕЙ?

(ДЕЩО ПРО УГОДУ ВІДНОСНО ОХОРОНИ ПРАЦІ).

На початку січня цього року відбулося засідання президії профспілки, на якому, зокрема, були підведені підсумки виконання угоди відносно охорони праці в минулому році.

Було констатовано, що в університеті проведена значна робота з метою запобігання нещасних випадків на виробництві та покращення умов праці в виробничих та науково-дослідних підрозділах.

Про повноту і якість виконання угоди свідчать хоча б такі факти: за звітний період капітально відремонтовані приміщення в механічному відділенні столярного цеху учбово-експериментальних майстерень, в необхідному обсязі були придбані засоби індивідуального захисту та спеодія.

В центрі уваги профкому була турбота про задовільну організацію харчування персоналу університету. Так, додатково до угоди закуплено нове устаткування для їдальні і буфетів, наново переобладнано буфет в учбовому корпусі на Маяковського, 7.

На сьогодні вже зроблено чималий заділ для успішного виконання угоди в 1985 р. Йдеться про заходи, спрямовані на покращення енергопостачання УЕМ, реконструкцію гуртожитку та по-

бутових приміщень для робітників Ботанічного саду, зведення нової будівлі гідробіологічної станції.

Між тим, слід відзначити, що частина пунктів угоди в 1984 році залишилась невиконаною. Так, на протязі декількох років не реалізується рішення про організацію централізованого сховища для зберігання хімічних реактивів. Зараз їх зберігають в коридорах, лабораторіях і навіть в учбових приміщеннях, що надто небезпечно для здоров'я людей. І таке становище залишається незмінним, не дивлячись на неодноразові попередження відділу техніки безпеки ОДУ, відповідні постанови Облрадспілки та Укккспілки. З цього питання видавалися і накази ректора, проте справа так і не зрушилася з місця.

Те ж саме можна сказати і про гарячу воду. На кафедрі органічної хімії, наприклад, проектом капітального ремонту була передбачена установка гарячого водопостачання. Та ремонт закінчено, а гарячої води як не було, так і немає.

Замість неї одні «об'єктивні причини», на які люблять посилалися в адміністративно-господарській частині.

Та що там гаряча вода, якої немає не лише на хіміч-

ному, але й біологічному, геолого-географічному, фізичному факультетах. Треба бачити руки наших прибиральниць, які микють взимку підлогу в адміністративних та учбових корпусах, щоб зрозуміти, нарешті, що то за проблема гаряча вода.

А холоднеча в учбовому корпусі на Пролетарському бульварі. Хіба це не наслідок порочної господарської практики?

Аналіз ходу виконання заходів, передбачених угодою по охороні праці в 1984 р., показує, що роботи на протязі року проводились викрай неритмічно. Лише виникнення екстремальних умов могло примусити АГЧ прийняти необхідні заходи. Саме так було з майстернями при відділах головного механіка і головного енергетика УЕМ, які довгий час перебували в стані, що не відповідав елементарним технічним нормам. І тільки коли відключили електроенергію і закрили майстерні, в АГЧ, нарешті, спохватилися. Отакій-то стиль роботи Викликає подив і інше. Здавалося б, що у підведенні підсумків виконання угоди в першу чергу повинні бути зацікавлені керівники окремих служб адміністративно-господарської частини.

Між тим, на відповідні засідання профкому з'являлась

меншість господарських керівників. А відповідальний за виконання угоди проректор з АГЧ тов. Рувотський із чотирьох засідань був присутнім лише на одному. Через те, що на засідання президії профкому 3 січня з'явився лише два представники АГЧ, засідання довелося перенести на 7 січня. Безпрецедентний випадок в практиці профспілкової роботи університету.

Складається враження, що господарські керівники ставляться до угоди відносно охорони праці як до якоїсь формальності, що не заслуговує на необхідну увагу.

Між тим, за рядками угоди — безпека життя і здоров'я радянських людей, піклування про яких у нашій країні піднесено на рівень державної політики.

На жаль, цієї істини до цього часу, мабуть, не засвоїли керівники АГЧ. Не красномовство і гра в об'єктивні причини заради того, щоб виправдати безпорадність і відсутність відповідальності, а ретельне виконання усіх погоджених заходів — ось що потрібно для реальної турботи про людей. І іншого варіанту бути не може.

Ю. Д. ШУИСЬКИЙ, голова комісії охорони праці і техніки безпеки профкому ОДУ.

Редактор **М. ЩЕРВАНЬ**.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).